

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. VI. 35.203/2013/7.szám

A Kúria a Réti, Antall és Társai Ügyvédi Iroda , ügyintéző: Dr. ügyvéd) által képviselt felperesnek a Dr. jogtanácsos által képviselt NAV Észak-magyarországi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága alperes ellen vámügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, a Miskolci Törvényszék 12.K.21.531/2012/6. sorszámu, 2012. december 4. napján hozott ítélete ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján a nyilvánosan tartott tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A Kúria a Miskolci Törvényszék által hozott 12.K.21.531/2012/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az alperes 166/2012.ÉM.RVPF számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000 (százezer) forint elsőfokú és 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A Miskolci Törvényszék 12.K.21.531/2012/6. sorszámu ítéletében a felperes keresetét az alperes 166/2012.ÉM.RVPF iktatószámú határozata felülvizsgálata körében elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága a felperesnél vámáru-nyilatkozatok utólagos ellenőrzését rendelte el. Ennek során megállapította, hogy felperes szabadforgalomba bocsátott ún. statikus áramátalakítók besorolását tévesen végezte el, a felperes által megjelölt 8504 40 30 90 vámtarifaszámot a hatóság nem fogadta el, és megállapítása szerint a besorolást a 8504 40 90 90 vámtarifaszám alapulvételével kellett volna elvégezni. Erre tekintettel az elsőfokú hatóság határozataiban felperes terhére 3.915.724 forint vámot írt elő. A

felperes fellebbezése alapján az alperes 166/2012.ÉM.RVPF iktatószámú határozatában az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Az elsőfokú bíróság a tényállást illetően rögzítette, hogy felperes a perben szereplő statikus áramátalakítókat importálta, mely berendezések ún. set-top box-ba kerültek beépítésre. A termékek egy része olyan set-top box-okhoz került felhasználásra, amelyekben ún. ethernet eszköz volt, ugyanakkor a berendezések beépített modemmel nem rendelkeztek. Az elsőfokú bíróság felhívta a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 1992. október 12-ei 2913/92.EGK számú Tanácsi Rendelet 20. cikkelyének előírásait, és az irányadó Vám és Statisztikai Nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, a tanács 1987. július 23-ai 2658/87.EGK rendelet I. számú mellékletének előírásait a Kombinált Nomenklatúrába történő árubesorolás elveiről. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes a statikus áramátalakító tarifális besorolását a 8704 40 30 alszám alá végezte el, mely szerint a statikus áramátalakító "telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez" meghatározás adható. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a tarifális besorolással összefüggő vita eldöntéséhez szükségképpen vizsgálni kellett, hogy a termék milyen készülékbe kerül beépítésre, s annak milyen jellemzői állapíthatók meg. E körben a Törvényszék ítéletének indokolása szerint a Kombinált Nomenklatúra magyarázat szerint a set-top box a 8528 vámtarifaszám alatt szerepel, a "set-top box kommunikációs funkcióval" megnevezésű termék pedig 8528 71 13 vámtarifa-alszám alatt került megjelölésre. Az adott vámtarifa-alszámhoz tartozó magyarázat alapján a kommunikációs funkcióval rendelkező set-top box olyan készülék, amely mikroprocesszor alapú eszközzel, beépített modemmel rendelkezik, és csatlakoztatható az internetre, valamint interaktív információcserére és televíziós jelek vételére alkalmas. A Törvényszék értelmezése szerint a telekommunikáció céljára szolgáló eszköznek csak a beépített modemmel rendelkező set-top box minősül. Mivel a felperes által beszerzett termék olyan műholdvevő eszközbe került beépítésre, amely ún. ethernet csatlakozóval rendelkezett, de modemet nem tartalmazott, így az nem minősíthető telekommunikációs eszköznek. Ez azt is jelenti, hogy a 8504 40 30 90 vámtarifaszám alá nem sorolható, a helyes tarifa és besorolás: 8504 40 90 90. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a felperes által csatolt, az Európai Unió Bírósága által hozott ítéletek nem voltak alkalmasak annak alátámasztására, hogy jelen ügyben a set-top box-ra irányadó KN magyarázat nem volt alkalmazható.

Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a Kombinált Nomenklatúra módosítására 2011. július 1. napjától került sor, ami azt jelenti, hogy a módosítás rendelkezéseit a perben érintett 2010. évben lefolytatott vámeljáráásokra alkalmazni nem lehetett.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati

kérelmet. A felülvizsgálati kérelem az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és az előírt vám mellőzésére irányult. A felperes arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Községi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92.EGK rendelet 20. cikk (6) bekezdés a)-b) pontjait, továbbá a 2658/87.EGK rendelet I. számú mellékletének 1. rész 1.§-ában meghatározott, a Kombinált Nomenklatúra értelmezésére vonatkozó 1. és 6. általános szabályát. A felperes kiemelte, hogy nincs olyan rendelkezés, amely alapján a 8504 40 30 vámtarifa-alszámú termék vizsgálata során figyelembe kellene venni egy másik termék KN magyarázatát. Az egyik vámtarifa-alszámhoz fűzött KN magyarázat szövege semmiképpen sem szűkítheti le egy másik vámtarifa-alszám alkalmazási körét. Ez a perbeli esetben azt jelenti, hogy kifejezett értelmező rendelkezés hiányában a "telekommunikációs eszköz fogalmát" csak a szavak általánosan elfogadott jelentésének megfelelően lehet értelmezni. A felperes utalt arra is, hogy KN magyarázat jogi kötőerővel nem rendelkezik, és azt csak olyan mértékben lehet figyelembe venni, amennyiben nem írja felül a Kombinált Nomenklatúra hatályát. A felperes megjegyezte, hogy az érintett KN magyarázat nem a "telekommunikációs berendezés" fogalmára vonatkozik, hanem "kommunikációs" funkciót említ, s a két kategória nem azonosítható.

A felperes nyomatékkal hivatkozott az Európai Unió Bírósága 2012. november 22. napján kelt C-320/11., C-330/11., C-382/11. és C-383/11. számú egyesített ügyekben hozott ítéletére, melynek értelmében a 8528 71 13 számhoz fűzött KN magyarázat ellentétes az uniós joggal. Erre tekintettel az ethernet csatlakozóval rendelkező set-top box-ot is a 8528 71 13 alá kell osztályozni, tehát az telekommunikációs berendezésnek minősül. A felperes álláspontja szerint ebből az is következik, hogy a perbeli áramátalakítókat is olyan berendezésekbe beépített termékeknek kell tekinteni, amelyek telekommunikációs berendezésnek minősülnek. A felperes az Európa Unió Bírósága hivatkozott ítéletéből azt is kiemelte, hogy a 8528 71 13 vámtarifa-alszám alá kell sorolni az olyan készüléket, ami a beépített eszköz segítségével önmagában képes az internet csatlakozására más készülék vagy mechanizmus nélkül. A felperes megítélése szerint az ítélet megerősítette, hogy a KN magyarázat nincs összhangban vonatkozó nemzetközi megállapodással, amely azt is jelenti, hogy a kérdésben a KN magyarázat rendelkezéseitől függetlenül kell vizsgálni a termék áruosztályozását.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a perben eldöntendő jogkérdés lényegét és megalapozottan rögzítette az alkalmazandó jogi kereteket is, valamint annak értelmezése is helytálló volt az

ítélete meghozatalának időpontjában. Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését a perben érintett közösségi jog értelmezésére irányuló, az Európai Unió Bírósága által 2012. november 22. napján meghozott ítélete és az abból keletkező jogkövetkezmények alapozzák meg.

A Kúria az elsőfokú bíróság által rögzített tényállásból azt emeli ki, hogy a felperes által beszerzett statikus áramátalakítók olyan ún. set-top box-okba kerültek beépítésre, amelyek beépített modemmel nem rendelkeztek, ugyanakkor más típusú technikai megoldás útján (ethernet csatlakozó) e berendezések alkalmasak voltak az internetre történő kapcsolódásra. Az irányadó közösségi jog tartalma kapcsán az Európai Unió Bírósága már hivatkozott ítélete rendelkező része 1. pontjában azt emelte ki, hogy a vonatkozó Kombinált Nomenklatúrát úgy kell értelmezni, hogy valamely árunak a 8528 71 13 vámtarifa-alszám alá történő besorolása tekintetében az internet csatlakozásra alkalmas modem olyan készülék, amely önmagában, bármely más készülék, vagy mechanizmus igénybevétele nélkül képes az internethez való csatlakozásra, valamint képes az interaktivitásra és a kétirányú információcserére. Az említett vámtarifa-alszám alá történő besorolás tekintetében kizárólag az internet-csatlakozás alkalmassága a releváns, nem pedig az e célból alkalmazott technika.

Az Európai Unió Bírósága a hivatkozott ítélet rendelkező része 3. pontjában arról is rendelkezett, hogy a Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló 1992. október 12-ei 2913/92.EGK tanácsi rendelet 78. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy megengedett, hogy az áruk utólagos ellenőrzésére és a tarifális besorolások ennek alapján való megváltoztatására iratok alapján kerüljön sor, anélkül, hogy a vámhatóságok kötelesek lennének közvetlenül megvizsgálni a szóban forgó árukat.

Az Európai Unió Bíróságának ítélete a közösségi jog értelmezésében a perbeli időszakkal azonos időszakra vonatkozott, továbbá ugyanolyan jellegű termékek (vámáruk) vizsgálatára és a jelen közigazgatási per keretei között is felhívott vámrendelkezések, valamint KN értelmezésére irányult. Az Európai Unió Bírósága a vámáru besorolás körében kizárólag az internet-csatlakozás lehetőségének jogi jelentőségére utalt azzal, hogy az e körben alkalmazott technika a besorolás érdemét nem befolyásolja.

A perbeli esetben ez akként érvényesül, hogy a set-top box-okba beépített modem meglétének nincs jelentősége, az ethernet csatlakozóval adott internet-csatlakozás lehetősége alapján kell a tarifális besorolást elvégezni. Más megfogalmazásban ez azt is jelentheti, hogy a "modem" fogalmát kell kiterjesztően értelmezni, így ilyen berendezésnek minősül az is, amely más készülék vagy mechanizmus igénybevétele nélkül képes az internethez való

csatlakozásra, tehát adott esetben a felperes által hivatkozott ethernet-csatlakozó felhasználásával.

Az Európai Bíróság ítéletéből következően az internet-csatlakozás lehetősége alapján helytálló volt a felperes által eredetileg is alkalmazott 8504 40 30 90 tarifális besorolás, s így jogszabálysértő az utólagos ellenőrzés során előírt vámtétel, illetve az erre irányuló elsőfokú határozatokat helybenhagyó alperesi határozat.

A Kúria utal arra is, hogy a tarifális besorolás körében fennálló jogvitát az Európai Unió Bíróságának hivatkozott ítélete eldöntötte. Erre tekintettel nincs jelentősége a 620/2011. EU végrehajtási rendelettel 2011. július 1. nappal módosított KN rendelkezéseknek, illetve a konkrét vámeljárássok időpontjának. Az Európai Unió Bíróságának ítéletéből következően a perbeli időszakban érintett vámeljárássokban is az ítélet szerinti módon kellett értelmezni a Kombinált Nomenklatúrát, aminek következtében az előzőek szerint helytálló volt a felperesi tarifális besorolás.

A Kúria az előzőekre tekintettel a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (4) bekezdése alapulvételével hatályon kívül helyezte, és a Pp. 339.§ (1) bekezdése alkalmazásával az alperesi határozat hatályon kívül helyezése mellett az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az új eljárás során abból kell kiindulni, hogy a felperes tarifális besorolása helyes volt, így erre tekintettel a jogkövetkezmény nem alkalmazható.

A Kúria a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése, valamint önállóan a Pp. 78.§ (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes jogi képviselőjével felmerült elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A bíróság a jogi képviselő költségeit a módosított 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1) és (5) bekezdése alapján határozta meg.

Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5.§-ára a le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2014. április 28.

Dr. Sperka Kálmán s.k. tanácselnök, Dr. Kalas Tibor s.k. előadó

bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő